

J. S. Jespersen: Da Tiden er saa langt fremrykket, og Forhandlingerne have taget et saa bethdeligt Omfang, og da det, jeg kunde ønske at høre, allerede er fremhævet af de ærede Rigsdagsmænd for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber) og Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bjelsen), skal jeg frasælde Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Mathiasen: Som det væsentligste Motiv til at stemme for, at denne Sag gaaer til Underfølgelse i et Udvalg, ere de opstillede Besparelser af flere foregaaende Talere fremhævede; men jeg troer ganske vist, at de ville vinde ind til en meget ringe Størrelse, saa meget mere, som Overgangstiden altid vil kræve større Udgifter og forårsage flere Vanskeligheder. Hvorfor jeg egentlig begjærede Ordet, var for at motivere min Stemmegivning derhen, at hvis der imod Forventning skulde blive nedsat et Udvalg i den næste Sag paa Dagsordenen, maa jeg ansee det for ønskeligt, at Snoghøj bliver staaende aabent som et Udgangspunkt, da jeg antager, at det maa være dette Udvalgs Opgave at revidere Linien fra Slesvigs Grænse nordpaa, og af denne Grund maa jeg stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling.

N. Hansen: Som de ærede Medlemmer bekjendt, er det ikke sjældent, at forskjellige Mænd af forskjellige Grunde komme til et og samme Resultat, og det er Årsagen til, at jeg har udbedet mig Ordet, idet jeg i Resultatet samstemmer med, hvad der er fremkommet fra ikke saa af de foregaaende ærede Talere imod det foreliggende Lovudkast, men er imod det af en fra dem noget afvigende Betragtning, som jeg her kortelig skal tillade mig at anføre. Min Hovedindvending imod det foreliggende Udcast er den, at det forsøger at forandre en allerede ved Lov fastsat Linie, uden at der er nogen overveiende Grund tilstede for en saadan Forandring. Naar jeg saa bestemt udtaler, at der efter min Formening ikke er nogen overveiende Grund tilstede for dette Forslag, saa er det af det Hensyn, som jeg formener her altid bør komme i Betragtning: om Staten ikke

liber og om den lovgivende Magt ikke taber i Anseelse ved saaledes idelig paany at komme til at forhandle allerede vedtagne Love. Den her af mig fremsatte Betragtning skylber jeg ikke mig selv, den er fremsat af den høitagtede Kultusminister, og jeg takker ham, fordi han ved den foreliggende Lov saa klart og tydeligt har vist mig den Vej, jeg har at betrede. Den ærede Indenrigsminister henviste i Gaarsmødet til, at den nu bestaaende Jernbanelov havde forandret en tidligere Lov, og tvende ærede Talere idag, navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvortil den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har henholdt sig, have allerede for det ærede Thing tilbagekaldt i Erindringen denne Lovs tidligere Stadier. Men der er en Betragtning, som for mig har en større Betydning, og det er den, at det staaer for mig saaledes, som om en afsluttet Sidekontrakt der gif udenfor den Bemyndigelse, der var givet den Indenrigsminister, som i sin Tid gjennemførte Loven om Tverbanen, er en medvirkende Årsag til og egentlig det, der har fremkaldt den nuværende Lov. Man vil nemlig erindre, at Finantsudvalget i Marts 1859 stillede et Forslag til Finantsloven, der gif ud paa at tilintetgjøre denne Sidekontrakt, som af den daværende Ordfører i Finantsudvalget stempledtes som ulovlig. Herimod optraadte meget kraftigt og energisk den daværende Indenrigsminister ad interim, den nuværende ærede Kultusminister, og det er hans Udtalelser, hvad jeg allerede har sagt, som jeg har at takke for, at jeg i denne Sag staaer paa et saa klart Standpunkt. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse disse Udtalelser; de ere meget korte, og jeg troer, at de for de ærede Medlemmer vilde have en ikke ringe Betydning; den ærede Minister udtalte sig saaledes: „Derfor det skal staae saaledes, at Indenrigsministerens Ord ikke kunne tages for gode Varer, men at der bagved ligger en Underkjendelse af Rigsbagen, vil det være skadeligt for den Kredit, Kongeriget som saadant maa ønske at nyde.“ Dengang stillede den ærede Minister det op, som om det var Rigsbagen, der vilde underkjende